

זוהר הקדוש עם פירושו מתוך מדבש על הפרשה

לוח עמוד היומי בזה"ק לפרשת ויגש		
פרשת לך לך		
מחזור מדבש	וילגא	יום
שלו	ס'ת פח ע"ב פט ע"א	ראשון
שדמ	ס'ת פט ע"ב	שני
שז	ס'ת צ"א	שלישי
שזז	צ"ב ע"ב	רביעי
שסג	צ"א ע"א	חמישי
שסט	צ"א ע"ב	שישי
שעד	צ"ב ע"א	שבת

פרשת מקץ תשפ"א

עלון מס' 112

יו"ל בעזה השו"ת ע"י מרכז 'מתוך מדבש' ת.ד. 5315 ירושלים

הקב"ה שלח מלאכי השרת לשמח את יוסף מהעצבון של ישיבתו בבור

וַיִּשְׁלַח פְּרַעֲזָה וַיִּקְרָא אֶת יוֹסֵף וַיְרִיזֵהוּ מִן הַבּוֹר וַגּו', רַבִּי אֲבָא פָּתַח וְאָמַר, (תהלים קמו יא) רוּצָה יְהו"ה אֶת יְרֵאָיו אֶת הַמֵּיחָלִים לְחַסְדּוֹ, כַּמָּה קִדְשָׁא בְרִיךְ הוּא אֲתָרְעִי בְּהוּ בְּצַדִּיקָא, בְּגִין דְּצַדִּיקָא אֵינוֹן עֲבָדִין (שְׁלָמָא וְעַבְדִּי) שְׁלָמָא לְעִילָא וְעַבְדִּי שְׁלָמָא לְתַתָּא, וְאֶעְלִין כְּלָה בְּבַעֲלָה, וּבְגִין כֶּף קִדְשָׁא בְרִיךְ הוּא אֲתָרְעִי בְּהוּ בְּאֵנוֹן דְּדַחֲלִין לִיהַ וְעַבְדִּין רַעוּתִיהַ.

לְמֵיחָלִים לְחַסְדּוֹ, מֵאֵן אֵינוֹן מֵיחָלִים לְחַסְדּוֹ, הָוִי אֵימָא אֵינוֹן דְּמִשְׁתַּדְּלִי בְּאוֹרֵייתָא בְּלִילָא, וְאֶשְׁתַּפּוּ בְּהַדִּי שְׂכִינְתָּא, וְכַד אֲתִי צַפְרָא אֵינוֹן מְחַפְּאֵן לְחַסְדּוֹ, וְהָא אוֹקְמוּהַ, בְּזַמְנָא דְּבַר נֶשׁ אֶשְׁתַּדַּל בְּאוֹרֵייתָא בְּלִילָא חוּטָא דְּחַסְדֵּי אֲתַמְשִׁיף עָלֵיהַ בִּימְמָא, כְּדַכְתִּיב (שם מ"ב ט) יוֹמָם יִצְוֶה יְהו"ה חֶסֶדּוֹ וּבְלִילָהּ שִׁירָה עַמִּי, מֵאִי טַעֲמָא יוֹמָם יִצְוֶה יְהו"ה חֶסֶדּוֹ, מִשּׁוּם דְּבְלִילָהּ שִׁירָה עַמִּי, וּבְגִין כֶּף רוּצָה יְהו"ה אֶת יְרֵאָיו כְּתִיב, וְלֹא בִירָאִיו, כְּמֵאֵן דְּרַעִי בְּרַעוּתִיהַ

מתוך מדבש

לְחַסְדּוֹ מִי הֵם הַמֵּיחָלִים לְחַסְדּוֹ, וְאֵמַר הָוִי אֵימָא אֵינוֹן דְּמִשְׁתַּדְּלִי בְּאוֹרֵייתָא בְּלִילָא וְאֶשְׁתַּפּוּ בְּהַדִּי שְׂכִינְתָּא הוּי אֹמַר אֵלוּ הָעוֹסְקִים בְּתוֹרָה בְּלִילָהּ וּמִשְׁתַּתְּפִים עִם הַשְּׂכִינָה, וְכַד אֲתִי צַפְרָא אֵינוֹן מְחַפְּאֵן לְחַסְדּוֹ וּכְשִׁמְגִיעַ הַבִּקּוּר הֵם מַחֲכִים וּמֵיחָלִים לְחַסְדּוֹ, וְהָא אוֹקְמוּהַ וְכַד פִּירְשׁוּ חַז"ל בְּמִס' עֲבוּדָה זָרָה דָּף ג' ע"ב, בְּזַמְנָא דְּבַר נֶשׁ אֶשְׁתַּדַּל בְּאוֹרֵייתָא בְּלִילָא חוּטָא דְּחַסְדֵּי אֲתַמְשִׁיף עָלֵיהַ בִּימְמָא בְּזַמֵּן שְׂאָדָם עוֹסֵק בְּתוֹרָה בְּלִילָהּ אֵז חוּט שֶׁל חֶסֶד נִמְשָׁךְ עֲלָיו בְּיוֹם, כְּדַכְתִּיב יוֹמָם יִצְוֶה יְהו"ה חֶסֶדּוֹ וּבְלִילָהּ שִׁירָה עַמִּי וּמִפְרֵשׁ מֵאִי טַעֲמָא יוֹמָם יִצְוֶה יְהו"ה חֶסֶדּוֹ לְמָה בְּיוֹם יִצוֹה ה' אֶת חֶסְדּוֹ, מִשּׁוּם דְּבְלִילָהּ שִׁירָה עַמִּי לְפִי שְׂבִלִילָהּ עֵסֵק בְּשִׁירוֹת וּתְשַׁבְּחוּת שֶׁל הַתּוֹרָה, וּבְגִין כֶּף בְּשִׁבִיל שֶׁהֵם מֵיחָלִים לְחַסְדּוֹ, לְכַן רוּצָה יְהו"ה אֶת יְרֵאָיו כְּתִיב, וְלֹא כְּתוּב בִּירָאִיו כְּמוֹ רוּצָה ה' בְּעַמּוֹ, שֶׁמִּשְׁמַעוּ שְׂרוּצָה בְּהֵם סַתֵּם, אֵלֹא רוּצָה הוּא לְשׁוֹן רְצוּי וּפְיוּס, כְּלוֹמַר כְּמֵאֵן דְּרַעִי בְּרַעוּתִיהַ

הַקַּב"ה שֶׁלַח מְלָאכֵי הַשְּׂרָת לְשַׂמַח אֶת יוֹסֵף מִהָעֲצָבוֹן שֶׁל יוֹשִׁיבְתוֹ בְּבוֹר וַיִּשְׁלַח פְּרַעֲזָה וַיִּקְרָא אֶת יוֹסֵף וַיְרִיזֵהוּ מִן הַבּוֹר וַגּו' כְּדִי לְפַרֵשׁ פְּסוּק זֶה רַבִּי אֲבָא פָּתַח וְאָמַר הַקְּדִים לְפַרֵשׁ מִשְׁכַּח רוּצָה יְהו"ה אֶת יְרֵאָיו אֶת הַמֵּיחָלִים לְחַסְדּוֹ, וְאֵמַר כַּמָּה קִדְשָׁא בְרִיךְ הוּא אֲתָרְעִי בְּהוּ בְּצַדִּיקָא כְּמָה רוּצָה וּחֲפִץ ה' בְּצַדִּיקִים, בְּגִין דְּצַדִּיקָא אֵינוֹן עֲבָדִין שְׁלָמָא לְעִילָא וְעַבְדִּי שְׁלָמָא לְתַתָּא לְפִי שֶׁהַצַּדִּיקִים עוֹשִׂים שְׁלוֹם לְמַעַלָּה וְעוֹשִׂים שְׁלוֹם לְמַטָּה, וְכֹה וְאֶעְלִין כְּלָה בְּבַעֲלָה מִבֵּיֵאִים וּמֵיחָדִים אֶת הַכְּלָה שֶׁהִיא הַשְּׂכִינָה בְּבַעֲלָה שֶׁהוּא הַתְּפָאֶרֶת, וּבְגִין כֶּף קִדְשָׁא בְרִיךְ הוּא אֲתָרְעִי בְּהוּ בְּאֵנוֹן דְּדַחֲלִין לִיהַ וְעַבְדִּין רַעוּתִיהַ וּלְפִיכֵן הַקַּב"ה רוּצָה בְּאֵלוּ שִׁירָאִים מִמֵּנוּ שֶׁמִּתוֹךְ הִירָאָה הֵם בָּאִים לְעַשׂוֹת רְצוֹנוֹ. וְמָה שֶׁכְּתוּב לְמֵיחָלִים לְחַסְדּוֹ מִפְרֵשׁ מֵאֵן אֵינוֹן מֵיחָלִים

לְאַחֲרָא, וְאַתְרַעֲי לִיה לְאַתְפִּיֶסָא בְּהִדְיָה, וּבְגִין כֶּף רוּצָה יְהוּ"ה אֶת יִרְאָיו וְלֹא בִירְאָיו.
כְּגוֹוְנָא דָא יוֹסֵף הָוָה עֲצִיב בְּעֲצִיבו דְרוּחָא בְּעֲצִיבו דְלִבָּא, דְהוּה אָסִיר תַּמָּן, פִּיּוֹן דְשִׁדְר
פְּרַעָה בְּגִינְיָה, מַה פְּתִיב וִירִיצוּהוּ אֶתְפִּיֶסוּ לִיה, וְאַהֲדָרוּ לִיה מְלִין דְחִדּוּהָ, מְלִין
לְמַחְדֵי לִבָּא, בְּגִין דְהוּה עֲצִיב מִן בִּירָא. תָּא חֲזִי בְּקַדְמִיתָא נִפְל בְּבִירָא, בְּבִירָא אֶסְתֵּלֵק לְבִתֵּר.

בשביל יעקב ובניו באה השכינה למצרים ונתגלגל הדבר שירדו בכבוד

תָּא חֲזִי, דְקַדְשָׁא בְּרִיף הוּא מְגַלְגַל גְּלוּלִין בְּעֵלְמָא, וּמְקִיִּים אָסִרִין וְקִיּוּמִין, בְּגִין לְקִיּוּמָא
קִיּוּמָא וּגְזָרָה דְאִיהוּ גְזִיר, דְהָא תַּנָּן, אֲלֵמְלָא חֲבִיבו וּרְחִימוּ דְרַחֲמִים קַדְשָׁא בְּרִיף הוּא
לְאַבְהָן, הָוָה אֶתְחַזֵּי לְנַחְתָּא יַעֲקֹב לְמַצְרַיִם בְּשִׁלְשָׁלִי דְפְרִזְלָא, וּבְרַחֲמִיו דְלְהוֹן שְׁלִטְיָה לְיוֹסֵף
בְּרִיָּה, וְעַבְד לִיה מְלָפָא דְשִׁלְטָא עַל כָּל אַרְעָא, וְנַחְתוּ פְּלָהוּ שְׁבֻטִין בִּיקְרָא, וְיַעֲקֹב פְּמִלְפָּא.
תָּא חֲזִי מַה פְּתִיב, וְיִבְא יִשְׂרָאֵל מְצָרִים, וְיַעֲקֹב גַּר בְּאַרְץ חָם, פִּיּוֹן דְכְּתִיב וְיִבְא יִשְׂרָאֵל
מְצָרִים, לֹא יִדְעָנָא דְיַעֲקֹב גַּר בְּאַרְץ חָם, אֲמַאי אֶצְטְרִיף דָּא, אֲלֵא וְיִבְא יִשְׂרָאֵל מְצָרִים

מתוק מדבש

בשביל יעקב ובניו באה השכינה למצרים ונתגלגל הדבר שירדו בכבוד

תָּא חֲזִי דְקַדְשָׁא בְּרִיף הוּא מְגַלְגַל גְּלוּלִין בְּעֵלְמָא
בֵּא וְרָאָה שְׁהַקְב"ה מְגַלְגַל גְּלוּלִים בְּעוֹלָם, וּמְקִיִּים
אָסִרִין וְקִיּוּמִין וּמְקִיִּים אִיסוּרִים וּשְׁבוּעוֹת, בְּגִין לְקִיּוּמָא
קִיּוּמָא וּגְזָרָה דְאִיהוּ גְזִיר כְּדִי לְקִיִּים הַשְׁבוּעָה וְהַגְזֵרָה
שְׁגוּר, דְהָא תַּנָּן שְׁהִירִי לְמַדְנֵנוּ בְּמַס' שְׁבַת דָּף פֶּט ע"ב,
אֲלֵמְלָא חֲבִיבו וּרְחִימוּ דְרַחֲמִים קַדְשָׁא בְּרִיף הוּא
לְאַבְהָן שֶׁאֵם לֹא הַחֲבִיבוּת וְהַאֲהָבָה שֶׁאֵהָב הַקְב"ה אֶת
הָאֲבוֹת, הָוָה אֶתְחַזֵּי לְנַחְתָּא יַעֲקֹב לְמַצְרַיִם בְּשִׁלְשָׁלִי
דְפְרִזְלָא הִיָּה רְאוּי יַעֲקֹב לְרַדְתָּ לְמַצְרַיִם בְּשִׁלְשָׁלוֹת שֶׁל
כְּרוֹל, וּבְרַחֲמִיו דְלְהוֹן שְׁלִטְיָה לְיוֹסֵף בְּרִיָּה וּבִאֲהַבְתָּם
הַשְׁלִיט אֶת יוֹסֵף בְּנוֹ עַל מְצָרִים, וְעַבְד לִיה מְלָפָא
דְשִׁלְטָא עַל כָּל אַרְעָא וְעִשָּׂה אוֹתוֹ מֶלֶךְ הַמוֹשֵׁל עַל
כָּל הָאָרֶץ, וְנַחְתוּ פְּלָהוּ שְׁבֻטִין בִּיקְרָא וְיַעֲקֹב פְּמִלְפָּא
וְיִרְדוּ כָּל הַשְּׁבֻטִים לְמַצְרַיִם כְּכּוֹד וְיַעֲקֹב הִיָּה נַחֲשֵׁב
כְּמֶלֶךְ.

תָּא חֲזִי מַה פְּתִיב בֵּא וְרָאָה מַה כְּתוּב וְיִבְא יִשְׂרָאֵל מְצָרִים
וְיַעֲקֹב גַּר בְּאַרְץ חָם וְצִירֵךְ לְהַתְכוּנֵן פִּיּוֹן דְכְּתִיב
וְיִבְא יִשְׂרָאֵל מְצָרִים, לֹא יִדְעָנָא דְיַעֲקֹב גַּר בְּאַרְץ חָם,
אֲמַאי אֶצְטְרִיף דָּא לְמַה צִּירֵךְ לְכַפּוֹל וְלוֹמַר שִׁיעֲקֵב גַּר

לְאַחֲרָא כְּמִי שְׁרוּצָה בְּרַצוּנוּ לְהַתְחַבֵּר בְּאִישׁ
אַחֵר, וְאַתְרַעֲי לִיה לְאַתְפִּיֶסָא בְּהִדְיָה וּמְרוּצָה בּו
לְהַתְפִּיֶס עִמוּ, וּבְגִין כֶּף וּבְשִׁבִיל זֶה כְּתוּב רוּצָה
יְהוּ"ה אֶת יִרְאָיו שְׁפִירוּשׁוּ שְׁרוּצָה לְרַצוֹת וּלְפִיִּים אֶת
יִרְאָיו בְּחַסְדוֹ, וְלֹא בִירְאָיו כִּי לֹא שִׁיךְ לֹמַר שְׁמִפִּיִּים
בִּירְאָיו.

כְּגוֹוְנָא דָא יוֹסֵף הָוָה עֲצִיב בְּעֲצִיבו דְרוּחָא בְּעֲצִיבו
דְלִבָּא דְהוּה אָסִיר תַּמָּן כְּעִין זֶה יוֹסֵף הִיָּה
בְּעַצְבוֹן, בְּעַצֵּב רוּחַ וּבְעַצֵּב הַלֵּב עַל שְׁהִיָּה אִסוּר בְּבֵית
הָאִסוּרִים, פִּיּוֹן דְשִׁדְר פְּרַעָה בְּגִינְיָה כִּיּוֹן שְׁשַׁלַּח פְּרַעָה
אַחֲרֵיו מַה פְּתִיב וִירִיצוּהוּ הוּא לְשׁוֹן רַצוּי וּפִיּוֹס, דְהִיּוּנו
אֶתְפִּיֶסוּ לִיה שְׁפִיִּסוּ אוֹתוֹ עַל שְׁנֵאִסֵּר בְּבֵית הַסוּהָרָה כְּמַה
שְׁנִים בְּלֹא שׁוּם חֲטָא, וְאַהֲדָרוּ לִיה מְלִין דְחִדּוּהָ מְלִין
לְמַחְדֵי לִבָּא וְהַשִּׁיבּוּ לוֹ דְבָרִים שֶׁל שְׁמַחַת דְבָרִים הַמְשַׁמְחִים
אֶת הַלֵּב, בְּגִין דְהוּה עֲצִיב מִן בִּירָא לְפִי שְׁהִיָּה בְּעַצְבוֹת
מִן יִשְׁבִּיתוּ בְּכוּר, וּר"ל שְׁהַקְב"ה שֶׁלַּח מְלֹאכֵי הַשֶּׁרֶת לְרַצוּתוֹ
וּלְפִיִּים מֵהַעֲצָבוֹן שְׁהִיָּה לוֹ בְּכוּר. תָּא חֲזִי בְּקַדְמִיתָא נִפְל
בְּבִירָא בֵּא וְרָאָה בְּתַחֲלִילָה נִפְל בְּכוּר כְּמוֹ שְׁכַתּוּב (נְלֹאֲשִׁית
לוֹ מֵ) וְיִשְׁלִיכוּ אוֹתוֹ הַבוּרָה, וּמִשֶּׁם נִמְכַּר לְמַצְרַיִם, בְּבִירָא
אֶסְתֵּלֵק לְבִתֵּר וְאַחֵר כֶּךָ מֵהַבְּכוּר עַלֶּה לְגִדּוּלָה כְּמ"ש וִירִיצוּהוּ
מִן הַבְּכוּר, וְרוּאִים בּוֹזֵה הַשְּׁגַחַת הַקְב"ה כִּי בְּדַבֵּר שְׁהוּא מוֹחֵץ
בּוֹ מִרְפָּא. (דָּף קַצֵּד ע"ב, וּבְבִיאוּרֵינוּ כֶּרֶךְ ד' ע"ב קַסוּ-קַס"ט)

דא קדשא בריהו הוא, ויעקב גר בארץ חם, דא יעקב, דהא בגיניה דיעקב ובנוי אתת שכנינתא למצרים, וקדשא בריהו הוא גלגל גלגולין, (דף קצה ע"א) ואחית ליה ליוסף בקדמיתא, דבזכותיה אתקיים ברית בהדיה, ושלטיה על כל ארעא.

ענין ההשגה בשלימות הבריאה נעלם מעין כל חי

רבי חייא ורבי יוסי הוו אזלי בארעה, אמר רבי יוסי לרבי חייא, תוהנא על האי דקאמר שלמה, דכל מלוי (מילין) סתימין ולא אתידעון, דהא קהלת סתים (מילין) סתימין, פתח ואמר, (קהלת א ח) כל הדברים יגעים, לא יוכל איש לדבר, לא תשבע עין לראות, ולא תמלא און משמוע, כל הדברים יגעים, וכי כל הדברים יגעים אינון למלא, דקאמר לא יוכל איש לדבר, לא תשבע עין לראות ולא תמלא און משמוע, מאי טעמא אלין.

אלא בגין דתרין מנהון ואינון עינין ואודנין לא קיימין ברשותיה דבר נש, ופומא איהו ברשותיה, וכל (מה) אלין תלת לא יכלין לאשלמא פלא ולאדבקא פלא.

מתוק מדבש

יגעים, וכי כל הדברים יגעים אינון למלא וכי כל הדברים שמדבר האדם מיגעים אותו ונלאה אחר דברו דקאמר לא יוכל איש לדבר הלא אדם מדבר הרבה ואינו מתייגע, ועוד קשה מה שכתוב לא תשבע עין לראות ולא תמלא און משמוע, מאי טעמא אלין למה נקט את אלו השתי אברים יותר משאר אברי האדם.

ומתרץ ואמר אלא בגין דתרין מנהון ואינון עינין ואודנין לא קיימין ברשותיה דבר נש אלא לפי ששתיים מאברי האדם והם העינים והאזנים אינם עומדות ברשותו של אדם, ופומא איהו ברשותיה והפה הוא ברשותו, ובא להקיש האזנים והעינים שאינם ברשות האדם לפה שהוא ברשות האדם, שהעינים והאזנים אפילו שרואות ושומעות מה שאינן רוצות או מה שלא היה בדעתם לראות ולשמוע, והיה סלקא דעתך שלכך ישיגו כל הדברים, קמשמע לן שהם כמו הפה שהוא ברשותו שאינו מדבר אלא מה שהוא רוצה, ולכן אינו יכול להשיג לדבר כל הדברים, כמו כן האזנים והעינים אינן יכולות להשיג כל הדברים, וזה שאמר וכל אלין תלת וכל אלו השלשה אברים פה עין אוזן שהם כוללים עיקרי החושים של האדם, לא יכלין לאשלמא פלא ולאדבקא פלא אינם יכולים להשלים הכל ולהשיג את כל ענין הבריאה, כי אפילו אם יבא חכם לחקור על שורשה ומציאותה למה נבראה על האופן שנבראה, הנה כל זה נעלם מעין כל חי ואין מי שיוודע כל זה רק הוא יתברך ואין זולתו, לכן כל הדברים יגעים מהשכיל לבותם של בני אדם כי לא ישיגום בשכלם.

בארץ חם דהיינו במצרים, אלא מה שכתוב ויבא ישראל מצרים, דא קדשא בריהו הוא היינו השכינה הנקראת ישראל על שם בעלה תפארת ישראל, ויעקב גר בארץ חם, דא יעקב זהו יעקב התחתון, דהא בגיניה דיעקב ובנוי אתת שכנינתא למצרים כי בשביל יעקב ובנוי באה השכינה למצרים, וקדשא בריהו הוא גלגל גלגולין והקב"ה גלגל גלגולים, שתקיים גזרתו בלא צער, (דף קצה ע"א) ואחית ליה ליוסף בקדמיתא לכן הוריד את יוסף בתחילה, שהוא סוד אות ברית, דבזכותיה אתקיים ברית בהדיה שבזכותו שזכה לעמוד בנסיון באשת אדוניו ע"ז עמדה ובאה אליו השכינה הנקראת גם כן ברית על שם הברית ששמר יוסף, ושלטיה על כל ארעא והשליטתו על כל הארץ.

(דף קצד ע"ב-קצה ע"א, ובביאורינו כרך ד עמ' קע-קעא)

ענין ההשגה בשלימות הבריאה נעלם מעין כל חי

רבי חייא ורבי יוסי הוו אזלי בארעה אלו השני תנאים היו הולכים יחד בדרך, אמר רבי יוסי לרבי חייא, תוהנא על האי דקאמר שלמה תמה אני על פסוק זה שאמר שלמה המלך, דכל מלוי סתימין ולא אתידעון שכל דבריו הם דברים סתומים ולא מובנים, דהא בקהלת סתים סתימין (ה"ג הרמ"ק) כי בספר קהלת סתם סודות סתומים, פתח ואמר כתוב כל הדברים יגעים, לא יוכל איש לדבר, לא תשבע עין לראות, ולא תמלא און משמוע, ומקשה מה שכתוב כל הדברים

אָמַר רַבִּי חֲזִיא, הָכִי הוּא, דְּדַבּוּרָא דְּבַר נֶשׁ לָא יְכִיל לְמַלְלָא, וְעֵינַיִן לְמַחְמִי, וְאוּדְנִין לְמִשְׁמַע, וְאִין פֶּל חֲדָשׁ תַּחַת הַשְּׁמַשׁ, וְתָא חֲזִי, אָפִילוּ בְּרִיין וְקִסְטוֹרִין דְּעַבְד קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא תַּחַת הַשְּׁמַשׁ, לָא יְכִילִין לְמַלְלָא פֶּל מְלִין דְּעֵלְמָא, וְעֵינָא לָא יְכִיל (דף קצה ע"ב) לְמִשְׁלֵט וְלְמַחְמִי וְאוּדְנָא לְמִשְׁמַע, וּבְגִין כֶּף שְׁלֵמָה דְּהוּה יָדַע פֶּל מְלָה הָוָה אָמַר דָּא.

וְתָא חֲזִי, פֶּל עוֹבְדִין דְּעֵלְמָא בְּכַמְהָ קִסְטוֹרִין תְּלִיין, וְכֹל בְּנֵי עֵלְמָא לָא יָדְעִין וְלָא מִשְׁגִּיחִין עַל מַה קְיָיְמִי בְּעֵלְמָא, וְאָפִילוּ שְׁלֵמָה מְלָפָא דְּהוּה חֲפִים מְפֹל בְּנֵי עֵלְמָא, לָא יְכִיל לְקִיָּמָא בְּהוּ.

מתוק מדבש

דבר חכמה ונתחכם מכל אדם, דְּהוּהָ יָדַע פֶּל מְלָה שֶׁהִיא יודע כל דבר מה שאחרים לא יודעים, עם כל זה הָוָה אָמַר דָּא הִיא אומר פסוק זה כל הדברים יגעים וגו'.

וְתָא חֲזִי פֶּל עוֹבְדִין דְּעֵלְמָא בָּא וְרָאָה כֹּל הַמַּעֲשִׂים שֶׁבְּעוֹלָם, בְּכַמְהָ קִסְטוֹרִין תְּלִיין בְּכַמְהָ שְׂרִים וּמְמוֹנִים תְּלוּים, וְכֹל בְּנֵי עֵלְמָא לָא יָדְעִין וְלָא מִשְׁגִּיחִין עַל מַה קְיָיְמִי בְּעֵלְמָא וְכֹל בְּנֵי הָעוֹלָם אֵינִם יוֹדְעִים וְאֵינִם מִשְׁגִּיחִים לְדַעַת עַל מַה הֵם קִיָּיְמִים וְחִיִּים בְּעוֹלָם, כִּי רוֹאִים רַק הַגִּשְׁמִי שֶׁלִּפְנֵי עֵינֵיהֶם וְאֵינִם יוֹדְעִים וּמַתְכוּנְנִים לְדַעַת אֵת הַשְּׂרִים וְהַמְמוֹנִים עַל כֹּל דְּבַר שֶׁבְּעוֹלָם, וְאָפִילוּ שְׁלֵמָה מְלָפָא דְּהוּהָ חֲפִים מְפֹל בְּנֵי עֵלְמָא וְאָפִילוּ שְׁלֵמָה הַמֶּלֶךְ שֶׁהִיא חֲכָם מְכֹל בְּנֵי הָעוֹלָם, לָא יְכִיל לְקִיָּמָא בְּהוּ לָא הִיא יִכּוֹל לְעַמּוֹד עֲלֵיהֶם.

(דף קצה ע"א, ובביאורינו כרך ד עמ' קעו-קעז)

אָמַר רַבִּי חֲזִיא הַסְּכִים לְדַבְרֵי רַבִּי יוֹסִי וְאָמַר כִּי הָכִי הוּא דְּדַבּוּרָא דְּבַר נֶשׁ לָא יְכִיל לְמַלְלָא וְעֵינַיִן לְמַחְמִי וְאוּדְנִין לְמִשְׁמַע כֵּן הוּא כְּדַבְרִיךְ שֶׁהִפָּה שֶׁל הָאָדָם אֵינּוּ יִכּוֹל לְדַבֵּר וְהַעֲיִנִים לְרֹאוֹת וְהָאֲזִנִּים לְשִׁמּוֹעַ אֵת כֹּל סוּדוֹת הַבְּרִיאָה כִּי הַכֹּל נֶעֱלַם מֵעֵין כֹּל חַי, וְמַה שֶׁכְּתוּב שֶׁמֶן וְאִין פֶּל חֲדָשׁ תַּחַת הַשְּׁמַשׁ הוּא הַמִּשְׁךְ עֲנִין זֶה, וְתָא חֲזִי אָפִילוּ בְּרִיין וְקִסְטוֹרִין (פ"י מושלים) דְּעַבְד קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא תַּחַת הַשְּׁמַשׁ וְבָא וְרָאָה אָפִילוּ כֹּל מִינֵי בְרִיּוֹת וְשָׂרֵי מַעְלָה הַמוֹשְׁלִים עַל דְּבָרִים הַתַּחְתּוֹנִים שֶׁעָשָׂה וְבָרָא הַקַּב"ה תַּחַת הַשֶּׁמֶשׁ, לָא יְכִילִין לְמַלְלָא פֶּל מְלִין דְּעֵלְמָא גַּם הֵם לֹא יִכּוֹלִים לְדַבֵּר וּלְסַפֵּר אֵת כֹּל דְּבָרִים הַנִּפְלְאִים שֶׁל הָעוֹלָם, וְעֵינָא לָא יְכִיל (דף קצה ע"ב) לְמִשְׁלֵט וְלְמַחְמִי וְאוּדְנָא לְמִשְׁמַע וְהַעֲיִנִים לֹא יִכּוֹלֹת לְשַׁלוֹט וְלְרֹאוֹת וְהָאֲזִנִּים לְשִׁמּוֹעַ אֵת כֹּל פְּרִטֵי עֲנִינִם, וּבְגִין כֶּף שְׁלֵמָה וְלַכֵּן, שְׁלֵמָה שֶׁטַּרַח לְדַעַת כֹּל

שבת דא שירתא

ועל זה כתב הרב חיים ויטאל, הרי מבואר בפירוש אף בדברי התנאים, שאין אדם יוצא ידי חובתו לגמרי בעסק המקרא והמשנה והאגדה והתלמוד בלבד, אלא הוא מחוייב לעסוק בכל יכלתו בסתרי תורה ובמעשה מרכבה, כי אין הנאה להקב"ה מכל מה שברא בעולמו רק בהיות בניו למטה עוסקים ברזי התורה להכיר גדולתו ויופיו ומעלתו.

ואמר עוד, כי בפשטי התורה ובספוריה ודיניה ובמצותיה, בהיותם כפשטם אין בהם שום היכר וידיעה לידע את בוראם יתברך, אדרבה יש בהם מצות וחוקים שאין הדעת סובלם, וכל אומות העולם מונין את ישראל ואומרים להם, וכי מה התורה הזאת אשר צוה אלקיכם אתכם, דברים שנראים כחידות ומשלים: ליקח קרן פרה ולתקוע בו ביום ראש השנה, ואתם אומרים שעל ידי כך השטן הרוחני המקטרג העליון מתערבב, וכיוצא מדברים אלו כמעט רוב מצות התורה ובפרט פרטי דיניהם אין השכל סובלם, ואם כן היכן הוא הדר התורה ויופיה וגדולתה, ועל כיוצא בזה נאמר "אם צדקת מה תתן לו ואם חטאת מה תפעל בו" כי השכר והעונש אשר עליהם הוא לך לבדך, אמנם בסודות התורה ובעסק כוונת המצות על זה נאמר בהפך, אם בטובה נאמר "תנו עז לאלהי"ם", ואם ברעה נאמר "צור ילדך תשי" כביכול, ודברים אלו מבוארים לאשר נגע אלהי"ם בלבנו.

(ע"כ דברי הרב חיים ויטאל (תלמיד האריז"ל) הובא בספרנו שערי זהר שער ראשון פרק י"ב)

פרשת מקץ תשפ"א

לקבלת העלון מידי שבוע יש לשלוח אימייל בכתובת: 3022233@gmail.com

ד

הזהר הקדוש" ע"פ "מתוק מדבש" הפירוש הנפלא שהתקבל בכל תפוצות ישראל

פורמט בים
"ובלכתך בדרך"
מהדורת ר' יוסף
צבי בערגער
[cm 16.5/11.5]

פורמט רגיל [cm 24/17]

פורמט בינוני - מהדורת ר' הערשל וועבער
[cm 17/12]

www.matokmidvash.com

02-50-222-33

מוקד הזמנות:

